

1866-06-13

AFSENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

MODTAGER

Jens Adolf Jerichau

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Årstallet 1866 er skønnet ud fra
brevets indhold.

Afsendersted:

London

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Alexandra af Wales

Louisa de Rothschild

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

DOKUMENTINDHOLD

Der er som altid travlhed i London i kunstsæsonen, og efter længere tids ophold begynder Elisabeth Jerichau Baumann at føle matheden indtræffe, men er som oftest optimist. Hun er især glad for bekendtskabet med den velhavende og kunstinteresserede Louisa de Rothschild, der har ladet et ord falde om, at hun vil erhverve nogle af hendes malerier det følgende år.

TRANSSKRIFTION

London, den 13de Juni [1866]

Min elskede Adolf.

Det var jo et forfærdelig sort Brev det sidste Du sendte mig. Nej min kjære Ven saaledes lad os ikke tage Livet, men derimod takke Gud for al det Gode, og modtage det Onde og Tunge som sendt fra ham, for saa bliver endda det Onde til Velsignelse for os, naar det er i hans Tjeneste. Dvæl ikke stedse ved Uheldet som Du betegner al Modgangen der møder os, thi derved faaer det Tyngde og bliver til uforholdsmæssig Byrde, men prøv paa

[2] stadig ved alle Ting at gaae tilbage til Kilden til Udgangspunktet, og dvæl ved Tanken at Gud Faderen styrer alt, og elsker os som en Fader.

Lukker ikke en Fader ofte den Dør til hvor Barnet helst vilde ind til?

Forhindrer Faderen ikke ofte Børnenes Ønsker at blive opfyldte? Straffer han ikke ofte i Kjærlighed? Ak min egen kjære Ven vi skulle bøje os være taalmodige og kjærlige og aldrig glemme ham som aldrig glemmer os, endog vi ofte bedrøve ham, saa forlangte vi Intet, men takkede altid.

[3] Idag har jeg været i City for at forberede Alt til min nærforestaaende Afreise thi nu troer jeg nok selv at det bliver paa Lørdag kl 12 at jeg med Dampskibet Berlin reiser over Hamborg og Lybeck hjemme, skulde der endnu komme Noget i Vejen som jeg dog neppe troer saa skriver jeg det i morgen. Men hvad det dog er for en Tummel og Travlhed i hvilken jeg lever! Det er utrolig om Morgenens saa snart jeg vaagner, og dette er tidlig nemmliig kl 6½ saa overtænker jeg hele Dagen og skriver op hvad og i

[4] hvilken Følgerække alt skal udrettes derefter skrives alle Brevene paa dem nær til Hjemmet som jeg altid skriver fra kl 4 – 6 min Audiens Tid for ej at mærke det ubehagelige at vente paa muelige Besøg der ej komme, for at meddele Dagens nyeste Nyheder. Dog kan jeg sige Dig at jeg gjorde Lady de Rothchilds¹ Bekjendtskab, en fornem og uhyre riig Jødinde en af de rigeste i London, som havde besøgt mig uden at finde mig. Du kan ikke tro hvor aimabel hun var og bad hun mig at opsøge sig næste Gang, og at hun glæder sig næste Aar at komme i Besiddelse af nogen af mine

Billeder. Ja Adolf, nu maae Du nødvendigviis tro paa at Mutter nok veed hvad hun vil og gjør, ved at være i London, og det bedste er Folk efterhaanden rigtig holde af mig. Gud veed hvorledes det gaaer til, de ere vist trætte af al det evig sig gjentagne conventionelle Væsen, og finder Behag i den Ligefremhed som jeg søger at forlene med Imødekommen[hed].

[Brevet afsluttes ikke og er formentligt blevet sendt med det efterfølgende brev]

¹ Louisa de Rothschild

stadi^g ved alle Ting at
gaa tilbage til Hilden
til Udgangs punktet og
føle ved Tanken at
Faderen styres alt og
elsker os som en Fader.
Lukker ikke en Fader ofte
den Dor til hvor Barnet
helst vilde ind til? forhindrer
Faderen ikke ofte Børnens
Ønske at blive opfyldte?
Skaffer han ikke ofte i
Nærværelighed? Ak min egen
kjære Ven vi skulde høre
os vore taalmodige og kjære
og aldrig glæde han for
aldrig glæde os, endog vi
ikke bedrøve ham, saa forlangte
vi Tret, men takkede altid.

Dag har jeg været i City for
at forberede alt til min
hvorforstående Afreise
thi nu troer jeg nok selv
at det bliver paa Lørdag
Kl 12 at jeg med Dampfærde
Berlin vil seer over Hamborg
og Lybeck hjemme "skulle
der endnu komme Noget
i Vejen som jeg dog neppe
troer saa skriver jeg det
imorgen. Men hvad det
dog er for en Tumult
og Træthed i hvilken
jeg lever! Det er utrolig
som Morgenen saa snart
jeg vågner, og dette er
lidt lig uendelig Kl 6 1/2 saa
overhaster jeg alle Dage
og skriver op. Hvad og!